

Dosar nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Încheiere
Ședința publică din data de 12.11.2024
Tribunalul constituit din:
Președinte:
Grefier:

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe **reclamanțiiși pe pârâta.....**, având ca obiect *Litigiu privind funcționarii publici*.

La apelul nominal efectuat în ședință publică părțile au lipsit.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a întocmit referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Tribunalul rămâne în pronunțare pe necesitatea sesizării Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra necesității sesizării Inaltei Curti de Casatie si Justitie în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Tribunalul reține că potrivit art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 : „Dacă În cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și consultând că asupra unei chestiuni de drept, da cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Inalta Curte de Casatie si Justitie nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Inaltei Curti de Casatie si Justitie să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului OUG nr. 62/2024 actul normativ s-a adoptat raportat la „necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare-care s elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fondurile publice-care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirea justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, când și asupra raporturilor socio-economice (...) În considerarea rolului constituțional al Inaltei Curti de Casatie si Justitie, consacrat prin art. 126 alin. 3 din Constituția României, republicată, d asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) Constatându se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să

asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp să nu împietzeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar”.

În aceste condiții, deși dispozițiile OUG nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului cod de procedură civilă, fata de scopul declarat al legiuitorului a avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția ordonanței 3 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Inaltei Curti de Casatie si Justitie în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 C.proc.civ

Astfel, tribunalul apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Inalta Curte de Casatie si Justitie, să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului : „completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, (...), va solicita Inaltei Curti de Casatie si Justitie să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Tribunalul opinează că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Inalta Curte de Casatie si Justitie, Că este necesar potrivit art 519 C. proc.civ, întrucât din preambulul OUG nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă fondul procesului analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și deciziile pronunțate în recursurile în interesul legii de Inalta Curte de Casatie si Justitie în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nici o hotărâre privind exact chestiunile de drept care fac obiectul prezentei cauze.

II. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente.

Prin cererea de chemare în judecată formulată de reclamant în contradictoriu cu..., Aceștia au solicitat instanței să dispună:

1. obligarea pârâtei la recalcularea sporului pentru condiții vătămătoare de muncă în cuantum de 15 % la salariul de bază aflat în plată, începând cu luna decembrie 2018 și în continuare
2. obligarea pârâtei la plata diferențelor de drepturi salariale rezultate din recalcularea solicitată, actualizat de la data plății cu indicele de inflație, precum și a dobânzilor legale aferente începând cu luna decembrie 2018, calculată la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective.

În motivare reclamanții au arătat că în calitate de angajați în cadrul pârâtei, beneficiază de sporul de 15 % pentru condiții vătămătoare de muncă încă din luna decembrie 2018 menționând însă faptul că sporul pentru condiții vătămătoare de muncă a fost calculat la nivelul salariului aflat în plată din luna decembrie 2018, acest calcul menținându-se și în prezent, indiferent de

modificările de ordin valoric survenite la nivelul salariului în plată din anii următori, și fără a fi luată în calcul vreo actualizare a acestei baze de calcul pe toată durata acestei perioade.

Consideră că în mod nejustificat s-a ajuns la plafonarea calculului procentului aferent sporului de 15 % la nivelul salariului din decembrie 2018 deși persoanele nou încadrate beneficiază de sporul de 15 % calculat la salariul maxim aflat în plată, reclamanții rămânând cu plafonarea sporului la 15 % la salariul aferent lunii decembrie în condițiile în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Pentru termenul din data de 12.11.2024 instanța a rămas în pronunțare pe necesitatea sesizării Inaltei Curti de Casatie si Justitie.

III. Punctul de vedere al partilor.

IV. Punctul de vedere al completului de judecata.

Tribunalul apreciază că motivele invocate de reclamant vizează însuși fondul cererii, prin urmare o precizare a punctului de vedere al completului ar echivala cu o antepronunțare în cauză, în sensul art.42 pct. 1 C.proc.civ.

Drept urmare, față de faptul că potrivit art. 2 din OUG nr. 62/2024, instanța apreciază că este necesară sesizarea Inaltei Curti de Casatie si Justitie în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată respectiv „*Dacă sporul pentru conditii periculoase sau vatamatoare, în cuantum de pana 15 % din salariul de baza, prevazut de Anexa VIII, Capitolul I, lit. B, art. 1 din legea nr. 153/2017, se calculează la salariul de bază primit efectiv de funcționarul public lunar, sau rămâne plafonat la luna decembrie 2018 în condițiile art. 34 din OUG nr. 114/2018 alin. 2*”.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DISPUNE**

În temeiul art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, sesizează Inalta Curte de Casatie si Justitie, pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă sporul pentru conditii periculoase sau vatamatoare, în cuantum de pana 15 % din salariul de baza, prevazut de Anexa VIII, Capitolul I, lit. B, art. 1 din legea nr. 153/2017, se calculează la salariul de bază primit efectiv de funcționarul public lunar, sau rămâne plafonat la luna decembrie 2018 în condițiile art. 34 din OUG nr. 114/2018 alin. 2”.

Suspendă judecata cauzei privind pe reclamanții..., toți cu domiciliul procesual ales înși pe pârâta..., cu sediul în..., până la soluționarea sesizării.

Dispune comunicarea încheierii de sesizare, în copie, prin poșta electronică și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

Pronunțată azi 22.10.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

PREȘEDINTE

....

GREFIER

....